

CIESZYCIEL (13) *sb m*

Prawdopodobnie pierwsze e jasne (tak w cieszyć; Cn pierwsze e jasne, drugie w N sg pochylone).

sg N cieszy(e)l (2). ◇ D cieszycielowi (1). ◇ A cieszyciela (2). ◇ I cieszyciel(e)m (4). ◇ V cieszycielu (3). ◇ A pl cieszyciele (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Dodający otuchy; wyrażający współczucie; pocieszyciel; consolabundus Calep; consolator, solator Cn (13): Aza (to) czci Dawid oycá twego przed oczymá twema że posłał k tobie ciefzyćiele [consolatores]? BudBib 2.Reg 10/3; Calep 248a.

a. *O Duchu Świętym (10):* Tyś [Duch Święty] ieft Ciefzyćielem wiernych názwan ArtKanc H7; Ciefzyćielu wyborny/ gościu wdzięczny ferc náfzych/ wdzięczna ochłodo náfza. ArtKanc H13, H6 [2 r.], H7v [2 r.], H15, N19, T6v; Duch twoy niech będzie ciefzyćielem moim/ Abym nie zwątpił w miłosierdziu twoim. CzahTr B3.

b. *Obrońca (1):* Paracletus – Patron, obronca, aduocat, zastempea [!], ciefzicziel. Calep 753h.

Synonimy: b. adwokat, obrońca, patron, zastępca.

AL